

Мета та завдання навчальної дисципліни

1.1 Основною метою курсу «Практика перекладу» є всебічний розвиток лінгвістичного, соціолінгвістичного, психолінгвістичного, етнокультурологічного і прагматичного компонентів перекладацької комунікативної компетенції, яка об'єктивується високим професійним рівнем виконання різноспрямованих за цільовою мовою (українська та французька) форм та видів перекладу, розгалужених за сферами і ситуаціями усної та письмової мовленнєвої діяльності перекладача як комуніканта-посередника.

Практичне оволодіння мовленнєвою діяльністю поєднується з загальноосвітніми та виховними завданнями. Автентичний характер навчальних матеріалів, трактування їх змісту й тематика сприяють ідейно-світоглядному та естетичному вихованню студентів, формують професійну мотивацію, розвивають творче осмислення, особисте ставлення.

Курс «Практика перекладу» має комунікативну, соціолінгвістичну, лінгвопрагматичну та історико-філологічну спрямованість.

1.2 Основні завдання курсу

Головним завданням дисципліни є організоване на основі сучасних міждисциплінарних даних навчання різних видів усного та письмового перекладу різножанрових текстів французькою і українською мовами, змістом якого є формування навичок володіння загальнонауковою та спеціальною термінологічною лексикою, подальший розвиток граматичних автоматизмів і мовленнєвих умінь, які входять до складу перекладацької компетенції. Виконання поставленого завдання досягається протягом систематизованого практичного використання під час аудиторних занять, самостійної роботи набутих раніше знань базових положень теоретичного курсу:

- роль перекладу в міжкультурній комунікації;
- соціокультурна обумовленість перекладацької діяльності;
- нетотожність змісту тексту оригіналу і цільового тексту, принцип забезпечення мінімальних втрат;
- поняття еквівалентності і адекватності перекладу;
- прагматичні аспекти перекладу і основні способи прагматичної адаптації цільового тексту;
- класифікації перекладів і різні види перекладацької стратегії;
- основні моделі перекладу, перекладацькі трансформації і способи їх використання під час аналізу процесу і результатів перекладу;
- основні види перекладацьких відповідностей і способи передачі безеквівалентної лексики;
- основні принципи перекладу усного та письмового тексту;
- поняття про граматичні, лексичні та стилістичні аспекти перекладу.

В результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен

• **знати:**

- основні способи перекладу образних засобів, гри слів, цитат і алюзій, алітерації;
- основні способи перекладу синтаксичних конструкцій;
- основні особливості перекладу основних жанрів у французькій та українській мовах;
- основні принципи передачі в перекладі жанрово-стилістичних особливостей інформаційно-публіцистичних матеріалів, офіційно-ділових паперів, вміти використовувати у перекладі стилістичні прийоми (метафору, гіперболу, епітет, порівняння та ін.).

Студент повинен

- **вміти:**

- досконало володіти на рецептивному та продуктивному рівнях рідною та іноземною мовами;
- застосовувати на практиці теоретичні знання, лексико-граматичні навички і мовленнєві вміння, які входять до складу перекладацької комунікативної компетенції;
- працювати із загальними, політехнічними та спеціальними (галузевими) джерелами інформації з метою отримання додаткової інформації (фонових знань) стосовно проблематики тексту оригіналу;
- користуватися Інтернет-ресурсами загальноосвітнього та спеціального наукового призначення, оформленими у вигляді електронних бібліотек, словників, енциклопедій, інформаційних блогів та персональних сайтів науковців;
- виконувати різні форми та види галузевого перекладу, які характеризуються високим рівнем еквівалентності та адекватності